

Η Εκκλησία της Δημητριάδος αποχαιρέτησε τον π. Βάιο Τακούμη

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Σε κλίμα βαθιάς οδύνης, η Τοπική Εκκλησία της Ιεράς Μητρόπολης Δημητριάδος αποχαιρέτησε σήμερα τον Πρωτοπρεσβύτερο Βάιο Τακούμη, ο οποίος έφυγε από την ζωή, αιφνιδίως, από καρδιακή ανακοπή, το Σάββατο 14/11, σε ηλικία 67 ετών.

Της Εξοδίου Ακολουθία, η οποία τελέστηκε, υπό αυστηρά υγειονομικά μέτρα, στον Ιερό Ναό Αγίου Τρύφωνος Βόλου, όπου εφημέρευε, προεξήρχε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, πλαισιωμένο από τέσσερις Πρεσβυτέρους, τον Αρχιδιάκονό του και τα μέλη της στενής οικογενείας του εκλιπόντος Ιερέως, ο οποίος ήταν από τους πλέον αγαπητούς, στην τοπική κοινωνία, Κληρικούς.

Εκ μέρους του Ιερού Κλήρου, επικήδειο εκφώνησε ο Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Επιφάνιος Οικονόμου, ο οποίος αναφέρθηκε στους κύριους σταθμούς της ζωής και της ιερατικής διακονίας του π. Βαΐου, επισημαίνοντας, μεταξύ άλλων ότι ο εκλιπών Πρεσβύτερος ήταν «απλός, ταπεινός, προσηνής, καταδεκτικός, αθόρυβος, φιλάδελφος και αποδοτικός.

Όσοι είχαμε την χαρά και την ευλογία να τον γνωρίσουμε από τα νεανικά του χρόνια και να συμπορευτούμε στην οδό της ιερατικής διακονίας μαρτυρούμε του λόγου το αληθές. Ήταν ευθύς και αληθινός, ανυπόκριτος και εχέμυθος. Ήταν στο έπακρο φιλότιμος, βαθειά συναισθηματικός, πληθωρικός και κοινωνικός... μπορεί να μην αρεσκόταν σε ωραίους και βαρύγδουπους λόγους, να μην ήξερε ή να μην ήθελε να εκφράζεται με εντυπωσιακά, γι' αυτό και συνήθως κενά λεκτικά σχήματα, ήταν όμως, για όλους μια μεγάλη αγκαλιά, πατέρας για τους νεωτέρους, αδελφός για τους συνηλικιώτες και μεγαλύτερους. Χαιρόταν με την χαρά του ποιμνίου του και στεκόταν αρωγός και συμπαραστάτης στην θλίψη και το πένθος του».

Ο ομιλητής παρατήρησε, επίσης, ότι «ήρθε η ώρα, ύστερα από 40 χρόνια ευόρκου, ταπεινής, αφανούς, αλλά καρποφόρου Ιερωσύνης, να μεταβεί εκ των προσκαίρων εις τα αιώνια• η ώρα που και εμείς, οι ζώντες, οι περιλυπόμενοι θα αποδώσουμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής στον αγαπημένο αδελφό μας, στον εκλεκτό συλλειτουργό μας. Η αλήθεια είναι πως η συγκυρία τον αδικεί. Οι ασφυκτικοί περιοριστικοί όροι που έχουν επιβληθεί στην πατρίδα μας, τις τελευταίες ημέρες, λόγω της πανδημίας, δεν επέτρεψαν στο πλήθος των ενοριτών και των πνευματικών του τέκνων, των συμπρεσβυτέρων και φίλων του, να βρίσκονται σήμερα εδώ για να του δώσουν τον τελευταίο ασπασμό. Είναι βέβαιον, όμως, ότι θα μείνει για πάντα ζωντανός στις καρδιές μας και θα καταλαμβάνει θέση περιωπής στις προσευχές μας».

Εκ μέρους της οικογενείας μίλησε η κόρη του π. Βαΐου Άννα, η οποία περιέγραψε τον πατέρα της ως στοργικό, αγαπητικό, προστατευτικό και εξαίρετο πατέρα και σύζυγο, ευχαριστώντας τον για τις πολύτιμες ευεργεσίες της αγάπης του, με τις οποίες προίκισε τα παιδιά και την εκλεκτή Πρεσβυτέρα του Ματούλα.

Τον καταληκτήριο λόγο είχε ο Σεβ. Ποιμενάρχης κ. Ιγνάτιος, ο οποίος αναφέρθηκε στην αναγκαστική απουσία του λαού, των Κληρικών μας, αλλά και πολλών Ιεραρχών από όλη την Ελλάδα, που ενώ είχαν βαθειά επιθυμία να αποχαιρετήσουν από κοντά τον π. Βάιο, αλλά δεν το κατάφεραν λόγω των αυστηρών απαγορευτικών μέτρων, ένεκα της πανδημίας.

Ο Σεβασμιώτατος, απευθυνόμενος σε 1ο πρόσωπο στον εκλιπόντα Πρεσβύτερο, τον ευχαρίστησε για την πολυετή συμπόρευση στην Τοπική Εκκλησία, για την εντιμότητα, την συνέπεια, την υπακοή και την μεγάλη του καρδιά, ενώ εξήρε τον ενθουσιασμό του και την λαχτάρα του για προσφορά: «Κέρδισες την αγάπη, τον σεβασμό και την εμπιστοσύνη Κλήρου και λαού. Ήσουν υπόδειγμα ως οικογενειάρχης, δημιουργώντας εξαίρετη χριστιανική οικογένεια...

Σε παρακαλώ, τώρα που οι Άγγελοι παρέλαβαν την ψυχή σου, τώρα που απολαμβάνεις την παρουσία των Αγίων, που φρόντισες οι μορφές τους ν' αποτυπωθούν σ' αυτόν τον Ναό, ικέτευσε τον πανάγαθο Θεό να έρθει η στιγμή που θα βρεθούμε και πάλι, όλοι μαζί, στο ουράνιο Θυσιαστήριο.

Εμείς θα σε μνημονεύουμε πάντα και θα ξαναβρισκόμαστε νοερώς σε κάθε Θεία Λειτουργία, εκεί που ενώνεται ο ουρανός και η γη, οι ζώντες και οι κεκοιμημένοι, σε μια αέναη συλλειτουργία, μαζί με τους πατέρες και τους αδελφούς που αγάπησες και διακόνησες σ' όλη σου την ζωή».

Ποιος ήταν ο π. Βάιος Τακούμης

Ο Μακαριστός π. Βάιος γεννήθηκε στον Βόλο το 1953. Ήταν απόφοιτος της Εκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας και της Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών.

Διάκονος χειροτονήθηκε το 1981 από τον τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος και μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο Αθηνών & Πάσης Ελλάδος Χριστόδουλο, από τον οποίο έλαβε τον Β' βαθμό της Ιερωσύνης το 1982. Από τον Μακαριστό Χριστόδουλο έλαβε τα οφίκια του Οικονόμου και του Πρωτοπρεσβυτέρου.

Ο π. Βάιος υπηρέτησε αρχικά, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Πορταριάς και από το 1987 μετετέθη στον Ιερό Ναό Αγίου Τρύφωνος Βόλου, όπου διακόνησε μέχρι το τέλος του βίου του. Ήταν ιδιαιτέρως αγαπητός στην ενορία του και επιδόθηκε, με ζήλο και αγάπη, στην διακονία της νεότητος και των ευπαθών κοινωνικών ομάδων. Ήταν μέλος του Σπίτι Γαλήνης της ενορίας, των εμπερίστατων αδελφών της

